

Elifsiz Lâm Gibi

— muhammed-meh · 29 Kasım 2009

Vakitsiz , ufukta sayha sayha büyüyen fırtına misali
Yıllar sel olup çavlanlara döktü her şeyimi
Şimdi harabeyim, şimdi
Taş taş üstünde kalmamış
Şimdi çılglık çılgılığa yıkılmış dam gibiyim

Kalabalıklarda apansız yokluğunla bir başıma kalmışım
Aklım fikrim zayi oldu, divaneyim
Şimdi viraneyim, şimdi
Perme perişan
Şimdi yapayalnız, aynalardan yansıyan gam gibiyim

Seslenirim yollara, sesim yıllarda yankılanmaz
Ses yok, tek nefes yok, adres yok
Şimdi un ufak, şimdi
Tuz buz olmuş
Şimdi etrafa öylece dağılmış kırılmış cam gibiyim

Kaç mevsim geçti, daha saymadım üzerinden
Umutlarımı, takvimlerin düşen yapraklarında yitirdim
Şimdi mazide kalmış, şimdi
Söylenmeyen
Şimdi bir çırpıda unutulmuş, eski bir nam gibiyim

Yüreğim yıkık kentlerin eski kabristanlarına döndü
Kırılan mezar taşlarına vurdum ruhumu apansız
Şimdi toprak oluvermiş, şimdi
Ölüvermiş
Şimdi canhıraş dilinden dökülen elifsiz lâm gibiyim

Muhammed Mehmet GÜL